

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I FUNCIÓ PÚBLICA

4390 *Reial decret 396/2017, de 21 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social.*

Des de l'entrada en vigor del Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social, s'han produït reformes legislatives d'abast general amb repercussió en el contingut d'alguns dels seus preceptes.

Entre les reformes legislatives d'abast general esdevingudes en el nostre ordenament, hi ha l'aprovació de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

El títol II de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, preveu un règim sancionador que s'estructura en tres àmbits –infraccions en matèria de conflicte d'interessos, en matèria de gestió economicopressupostària i en l'àmbit disciplinari–, i determina, així mateix, el procediment a seguir i els òrgans competents tant per a la imposició de la sanció que en cada cas correspongui com per a la instrucció del procediment i, si s'escau, comunicació al Tribunal de Comptes per si és procedent la incoació del procediment de responsabilitat comptable oportú. La reforma que es proposa a l'article 4.2 incorpora el que disposa la Llei 19/2013.

Al seu torn, el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, regula el cofinançament de contractes, circumstància que justifica que es determini l'interventor competent per exercir la funció interventora en els expedients de contractació en el finançament dels quals participin diverses entitats de la Seguretat Social, fet que justifica la necessitat de modificar l'article 8 del Reial decret esmentat.

D'altra banda, després de l'aprovació del Reial decret 661/2001, de 22 de juny, pel qual es modifiquen determinats articles del Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social, s'han publicat diverses normes en relació amb l'Administració electrònica que obliguen a modificar el contingut del Reial decret esmentat per adaptar-lo a aquestes normes.

Entre aquestes normes és necessari assenyalar la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, que ha donat resposta a la necessitat de conferir seguretat a les comunicacions que permeten les noves tecnologies.

El nostre ordenament jurídic té consagrada la relació amb les administracions públiques per mitjans electrònics com un dret dels ciutadans i com una obligació correlativa per a aquestes administracions.

En compliment d'això, s'estan desenvolupant aplicacions informàtiques per gestionar determinats procediments administratius mitjançant la utilització de documents en suport electrònic i, per això, es fa necessari adaptar les normes reguladores de la funció interventora, en l'àmbit de la Seguretat Social, als efectes d'incorporar-hi la utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en l'exercici de la funció esmentada.

D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment, a través d'aquest Reial decret s'estableixen les condicions que han de complir els documents electrònics als efectes de l'exercici de la funció interventora i es preveuen els efectes que la incorporació d'aquests documents han de produir sobre el moment i el termini per a l'exercici de la funció esmentada. D'altra banda, es regula el sistema d'informació i comunicació a través del qual s'ha de posar l'expedient a disposició de la Intervenció per a la seva fiscalització o intervenció prèvia, així com, si s'escau, formalitzar-ne el resultat en un document electrònic.

Tot això posa de manifest la necessitat de modificar els articles 13, 14 i 28.3 del Reial decret 706/1997, de 16 de maig, i la inclusió de dos articles nous: el 13 bis i el 13 ter.

A més, la implantació dels pagaments a justificar en l'àmbit de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social aconsella regular la fiscalització de les ordres de pagament a justificar i la intervenció dels comptes justificatius.

D'altra banda, l'experiència adquirida per la Intervenció General de la Seguretat Social en el procés de designació de representants per acudir als actes de comprovació material de les inversions, assistits, si s'escau, pels assessors designats, aconsella la necessitat de revisar alguns aspectes de la regulació que conté l'article 25 del Reial decret 706/1997, de 16 de maig.

Finalment, s'ha d'indicar que les modificacions que s'aborden en aquest Reial decret segueixen el sender marcat pel Reial decret 109/2015, de 20 de febrer, pel qual es modifica el Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, atès que el règim de control aplicable en l'àmbit de la Seguretat Social és similar al que s'aplica a l'Administració General de l'Estat.

Tenint en compte tot això, la base jurídica per adoptar aquest projecte s'empara en l'article 147.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, que estableix que el Govern, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i a iniciativa de la Intervenció General de la Seguretat Social, ha d'aprovar les normes per a l'exercici per part d'aquesta última del control en les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

En virtut d'això, a iniciativa de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social i a proposta del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la seva reunió del dia 21 d'abril de 2017,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social.*

El Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 4, «deures del personal controlador», queda redactat en els termes següents:

«2. Quan en la pràctica d'un control, l'interventor actuant aprecii que els fets acreditats o comprovats puguin ser susceptibles de constituir una infracció administrativa o donar lloc a l'exigència de responsabilitats comptables o penals, ha d'actuar d'acord amb les regles que s'estableixen a continuació:

a) Quan els fets puguin ser constitutius de delicte, ha de donar trasllat de les actuacions a la Intervenció General de la Seguretat Social, la qual ha de remetre les actuacions a l'òrgan competent.

b) En el cas de possibles infraccions en matèria de gestió economicopressupostària de les que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que siguin constitutives de delicte i afectin presumptes responsables compresos en l'àmbit d'aplicació de la Llei esmentada, ha de donar trasllat de les actuacions a l'Oficina de Conflictes d'Interessos.

c) En la resta d'infraccions en matèria de responsabilitat comptable no compreses a l'epígraf b) anterior, cal atènyer-se amb caràcter general al que disposa l'article 180 en relació amb el 177 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

d) En el cas d'altres possibles infraccions administratives diferents de les anteriors, s'ha de donar trasllat dels fets als òrgans competents de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

L'interventor ha de donar compte a la Intervenció General de la Seguretat Social dels informes remesos al Tribunal de Comptes i al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, en aplicació del que disposa l'epígraf c).

Als efectes del que disposen els epígrafs a), c) i d) d'aquest apartat 2, l'òrgan de control actuant ha d'ajustar la seva actuació a la normativa específica i a les circulars i instruccions aprovades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i, si s'escau, la Intervenció General de la Seguretat Social.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 8, «competències», queda redactat de la manera següent:

«1. La funció interventora en les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social s'ha d'exercir en nom de l'interventor general de l'Administració de l'Estat de la manera següent:

a) L'interventor general de la Seguretat Social ha d'exercir la fiscalització prèvia dels actes d'aprovació de les despeses següents:

1r Les que hagin d'aprovar el Consell de Ministres o les comissions delegades del Govern.

2n Les que suposin una modificació d'altres que hagi fiscalitzat la Intervenció General de la Seguretat Social.

3r Les que hagin de rebre l'informe del Consell d'Estat o la Direcció General del Servei Jurídic de l'Estat.

b) Els interventors delegats, sense altres excepcions que les enumerades a l'apartat anterior, han d'exercir en tota la seva amplitud la fiscalització i intervenció dels actes relatius a despeses, drets, pagaments i ingressos que dictin les autoritats de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social. La funció l'ha d'exercir l'interventor delegat la competència orgànica o territorial del qual es correspongui amb la de l'autoritat que acordi l'acte de gestió.

En el supòsit de concurrència al finançament de contractes de diferents entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, a què es refereix l'article 316.5 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, la funció l'ha d'exercir l'interventor delegat la competència orgànica o territorial del qual es correspongui amb la de l'òrgan de contractació.

No obstant això, l'interventor general de la Seguretat Social pot avocar per a si el coneixement i la fiscalització de qualsevol acte o expedient que consideri oportú.»

Tres. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Moment i termini d'exercici de la funció interventora.*

1. La Intervenció ha de rebre l'expedient original complet, una vegada reunits tots els documents, justificants i informes preceptius emesos i quan estigui en disposició que es dicti l'acord per qui correspongui, sense perjudici del que preveu el paràgraf tercer de l'article 2.2 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat. En aquest cas, la fiscalització, a més de comprovar amb anterioritat al dictamen del Consell d'Estat els aspectes exigits per la normativa vigent, amb posterioritat a aquest dictamen únicament n'ha de constatar l'existència material i el caràcter favorable.

Els documents electrònics que formin part de l'expedient original han d'incorporar les signatures electròniques necessàries, que garanteixin la identificació de l'emissor, la seva autenticitat i la integritat i inalterabilitat del document. A aquests efectes, s'admet la signatura o el segell electrònic reconegut o qualificat i avançat

basat en un certificat electrònic reconegut o qualificat de signatura o segell electrònic expedit per prestadors inclosos a la llista de confiança de prestadors de serveis de certificació, així com qualsevol altre sistema de signatura que les administracions públiques considerin vàlid, en els termes i les condicions que s'estableixin, per a documents signats per l'interessat, i a l'article 21 a) i b) del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, per a documents signats per les administracions públiques, i s'ha d'ajustar al que disposa la política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració General de l'Estat, publicada mitjançant la Resolució de 29 de novembre de 2012, de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques. Els documents administratius poden estar signats mitjançant un certificat de segell electrònic dels previstos i admesos en la normativa aplicable. La seva remissió a la Intervenció s'ha d'efectuar d'acord amb el que preveu l'article 13 bis.

2. La Intervenció ha de fiscalitzar l'expedient en el termini màxim de deu dies a comptar de l'endemà de la data de recepció. Aquest termini es redueix a cinc dies, computats de la mateixa manera, quan s'hagi declarat urgent la tramitació de l'expedient o s'apliqui el règim especial de fiscalització i intervenció prèvia que regulen els articles 19 i següents d'aquest Reial decret.

Quan l'expedient estigui integrat per documents en suport electrònic i en suport paper, no s'entén complet fins a la data de recepció de l'últim document, justificant i informe que formi part d'aquell, segons la relació de documents que ha d'acompanyar tant els que es remetin en suport paper com en suport electrònic. Aquesta relació, que ha de generar l'aplicació de l'òrgan gestor en què es tramiti l'expedient o l'aplicació informàtica desenvolupada per la Intervenció General de la Seguretat Social que preveu l'article 13 bis 1, paràgraf segon, ha d'incloure necessàriament una enumeració dels documents constitutius d'aquest amb indicació del suport, electrònic o paper, en què es remet cadascun d'aquests. La relació que acompanyi els documents electrònics s'ha de tornar al remitent a l'acusament de recepció amb la identificació assignada a l'expedient. Aquesta relació, a més, s'ha d'arxivar en el gestor documental de la Seguretat Social, als efectes del control de la seva integritat, i la que acompanyi els documents en paper ha d'incorporar la signatura manuscrita del remitent, així com la identificació de l'expedient assignada per l'aplicació. El moment en què l'expedient estigui complet determina l'inici del còmput del termini per a l'exercici de la funció interventora.

3. Quan la Intervenció faci ús de la facultat a què es refereix l'article 3.4, s'ha de suspendre el termini de fiscalització que preveu aquest article i queda obligada a donar compte d'aquesta circumstància al gestor.»

Quatre. S'afegeix un nou article 13 bis, amb la redacció següent:

«Article 13 bis. *Remissió de l'expedient a la Intervenció General de la Seguretat Social a través de sistemes informàtics.*

«1. L'entitat gestora o el servei comú de la Seguretat Social ha de tramitar i formar l'expedient electrònic en les seves pròpies aplicacions informàtiques des d'on ha d'incorporar els diferents documents de l'expedient al gestor documental de la Seguretat Social en el qual s'ha d'arxivar i custodiar aquest.

La posada a disposició de l'expedient per a la seva fiscalització o intervenció prèvia per la Intervenció, així com la formalització del seu resultat en un document electrònic i la seva remissió posterior a l'òrgan gestor, s'ha de dur a terme exclusivament a través d'una aplicació informàtica desenvolupada específicament per la Intervenció General de la Seguretat Social.

Aquesta aplicació informàtica posa a disposició de la resta d'aplicacions de gestió les interfícies necessàries per a l'intercanvi tant dels documents que componen l'expedient com de les dades associades necessàries.

2. Els formats admesos per als documents electrònics que inclou l'expedient, així com els de la seva encapsulació, han d'estar dins dels admesos a la Norma tècnica d'interoperabilitat del Catàleg d'estàndards.

3. En el moment en què es comuniqui a l'aplicació esmentada que l'expedient es remet i es posa a disposició per a la seva fiscalització o intervenció, es genera un índex electrònic, signat electrònicament, als efectes de garantir-ne la integritat, de manera que es permeti la seva recuperació sempre que sigui necessari.

4. La Intervenció ha de fiscalitzar o intervenir l'expedient formalitzant els documents electrònics necessaris i, després del seu registre, a través de l'aplicació esmentada, s'ha de remetre al gestor documental de la Seguretat Social per a la seva incorporació a l'expedient de què es tracti.

5. L'accés a l'aplicatiu de la Intervenció en què s'ha de fer la fiscalització o intervenció prèvia, per part del personal de la Intervenció, ha d'estar dotat d'un procediment de control que garanteixi que només els usuaris autoritzats per la Intervenció General de la Seguretat Social tinguin possibilitat d'accedir als expedients.

6. El sistema ha de garantir la inalterabilitat de la documentació constitutiva de l'expedient fiscalitzat o intervingut, i mantenir per a la Intervenció una versió específica de la documentació de l'expedient fiscalitzat o intervingut i de la documentació en què s'hagi formalitzat el resultat de la fiscalització o intervenció esmentades.»

Cinc. S'afegeix un nou article 13 ter, amb la redacció següent:

«Article 13 ter. *Formalització del resultat de la funció interventora.*

1. Quan la proposta i l'acte o la resolució objecte de fiscalització o intervenció prèvia es formalitzin en un document electrònic, el resultat de la fiscalització o intervenció s'ha de formalitzar igualment en un document electrònic que ha d'incorporar la signatura electrònica de l'interventor competent.

En aquest cas, la signatura electrònica ha d'estar basada en un certificat electrònic dels que preveu l'article 21 a) i b) del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, per als documents signats per les administracions públiques i s'ha d'ajustar al que disposa la política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració General de l'Estat, publicada mitjançant la Resolució de 29 de novembre de 2012, de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

2. Quan la proposta i l'acte o la resolució objecte de fiscalització o intervenció prèvia es formalitzin en un document en suport paper amb signatura manuscrita, el resultat de la fiscalització o intervenció s'ha de formalitzar igualment en el suport esmentat.»

Sis. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Fiscalització i intervenció de conformitat.*

La Intervenció ha de fer constar la seva conformitat mitjançant una diligència signada, sense necessitat de motivar-la, quan de la verificació dels aspectes als quals s'estengui la funció interventora i del resultat de les validacions efectuades per les seves pròpies aplicacions informàtiques, en els termes que es determini mitjançant una resolució de la Intervenció General de la Seguretat Social, l'expedient objecte de fiscalització o intervenció s'ajusti a la legalitat.»

Set. El títol de la secció tercera del capítol IV del títol II queda redactat de la manera següent:

«De la fiscalització prèvia del fons de maniobra i ordres de pagament a justificar.»

Vuit. S'afegeix un nou article 22 bis, amb la redacció següent:

«Article 22 bis. *Fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar.*

La fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar per les quals es posen fons a disposició dels òrgans pagadors de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social s'ha de verificar mitjançant la comprovació dels requisits següents:

- a) Que les propostes de pagament a justificar es basen en una ordre o resolució de l'autoritat competent per autoritzar les despeses a què es refereixin.
- b) Que hi ha crèdit i que el proposat és l'adequat.
- c) Que s'adaptin a les normes dictades pels directors de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, i que regulen l'expedició d'ordres de pagament a justificar amb càrrec als seus pressupostos respectius de despeses.
- d) Que l'òrgan pagador, a favor del qual es lliurin les ordres de pagament, ha justificat dins del termini corresponent la inversió dels fons percebuts amb anterioritat.

L'incompliment dels requisits exigits en els apartats anteriors motiva la formulació de l'objecció per la Intervenció, en les condicions i amb els efectes que preveu la secció 1a d'aquest capítol.

No és procedent l'objecció per falta de justificació de lliuraments anteriors quan, per evitar danys en el funcionament dels serveis, el director de l'entitat gestora o de la Tresoreria General de la Seguretat Social autoritzi l'expedició d'una ordre de pagament específica.»

Nou. S'afegeix un nou article 22 ter, amb la redacció següent:

«Article 22 ter. *Intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar.*

En la intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar, s'ha de procedir de la manera següent:

- a) S'ha de comprovar que corresponen a despeses concretes i determinades en l'execució de les quals s'hagi seguit el procediment aplicable en cada cas, que són adequades a la finalitat per a la qual es van lliurar els fons, que s'acredita la realització efectiva i conforme de les despeses o els serveis, i que el pagament s'ha fet a un creditor determinat per l'import degut.
- b) La verificació dels aspectes que indica el paràgraf anterior s'ha de fer examinant els comptes i els documents que justifiquin cada partida, i es poden utilitzar procediments de mostreig.
- c) Els resultats de la verificació s'han de reflectir en un informe en què l'interventor ha de manifestar la seva conformitat amb el compte o els defectes que s'hi observin. L'opinió favorable o desfavorable que conté l'informe s'ha de fer constar en el compte examinat, sense que aquest informe tingui efectes suspensius respecte de l'aprovació del compte.
- d) L'òrgan gestor ha d'aprovar, si s'escau, els comptes, que s'han de remetre posteriorment al Tribunal de Comptes.»

Deu. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Comprovació material de la inversió.*

1. La intervenció de la comprovació material de la inversió és la facultat de la Intervenció de verificar materialment, abans del reconeixement de l'obligació, la realització efectiva de les obres, els serveis i les adquisicions finançades amb fons públics i la seva adequació al contingut del contracte o encàrrec corresponent.

2. La intervenció de la comprovació material la fa el representant designat per l'interventor general de la Seguretat Social.

La designació dels funcionaris encarregats d'intervenir la comprovació de les prestacions o els serveis es pot fer tant particularment per a una inversió determinada com amb caràcter general i permanent per a totes les que afectin una entitat gestora o un servei comú de la Seguretat Social, o que afectin centres de gestió que en depenguin, en què es porti a terme la funció, o per a la comprovació d'un tipus o classe d'inversió.

3. La designació del representant de la Intervenció General de la Seguretat Social s'ha d'efectuar entre funcionaris de la Intervenció, assessorats, quan sigui necessària la possessió de coneixements tècnics per fer la comprovació material, per funcionaris dels cossos de l'Administració de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat de l'especialitat a què correspongui la prestació o el servei.

La designació de l'assessor l'ha d'efectuar l'interventor general de la Seguretat Social, entre funcionaris que no hagin intervingut en el projecte, la direcció, l'adjudicació, la celebració o l'execució de la despesa corresponent i, sempre que sigui possible, dependents d'una entitat gestora o un servei comú diferent d'aquella o aquell a què la comprovació es refereixi, que no hagi intervingut en la seva gestió, realització o direcció. Quan no sigui possible designar un assessor entre funcionaris pertanyents a cossos de l'Administració de la Seguretat Social, pot ser designat entre el personal que tingui la preparació específica necessària, de qualsevol ministeri o organisme, previ acord amb el seu superior jeràrquic.

La realització de la tasca d'assessorament en la intervenció de la comprovació de la inversió pels funcionaris a què es refereix aquest apartat es considera part integrant de les funcions del lloc de treball en què estiguin destinats, i els seus superiors jeràrquics han de col·laborar en la prestació adequada d'aquest servei.

4. Els òrgans gestors han de sol·licitar a la Intervenció General de la Seguretat Social la designació d'un representant, per a la seva assistència potestativa a la comprovació material de la inversió, quan l'import d'aquesta sigui igual o superior a 50.000 euros, amb exclusió de l'impost sobre el valor afegit o impost equivalent, amb una antelació de trenta dies hàbils a la data prevista per a la terminació de la prestació objecte del contracte o l'encàrrec, i s'entén per tal la data de lliurament o realització total de la inversió. Si la sol·licitud es refereix a recepcions que s'hagin d'efectuar fora d'Espanya, el termini és de quaranta-cinc dies hàbils.

La sol·licitud de representant s'ha d'ajustar al procediment i model normalitzat aprovat a aquests efectes per resolució de l'interventor general, i ha d'anar acompanyada de la documentació que s'hi estableixi.

Efectuada, si s'escau, la designació del representant de la Intervenció, els òrgans gestors li han de remetre la documentació necessària per a la comprovació material de la inversió amb antelació suficient per al seu estudi adequat.

5. La intervenció de la comprovació material de la inversió s'ha de fer, en tot cas, amb la concurrència del representant de la Intervenció General de la Seguretat Social i, si s'escau, l'assessor designat, a l'acte de comprovació de la inversió de què es tracti.

L'assessor designat ha de verificar que els aspectes tècnics de la inversió s'ajusten a les prescripcions del contracte o l'encàrrec, criteri en què s'ha de basar l'opinió de l'interventor sobre els aspectes esmentats.

6. Quan s'apreciïn circumstàncies que ho aconsellin, l'interventor general de la Seguretat Social pot acordar la realització de comprovacions materials de la inversió durant l'execució de la prestació o el servei a sol·licitud de l'interventor delegat a qui correspongui la seva fiscalització o intervenció.

7. El resultat de la comprovació material de la inversió s'ha de reflectir en una acta que han de subscriure tots els qui concorrin a l'acte de comprovació de la inversió, en la qual s'han de fer constar, si s'escau, les deficiències apreciades, les

mesures a adoptar per esmenar-les i els fets i les circumstàncies rellevants de l'acte de comprovació. En aquesta acta o en un informe ampliadori els concurrents poden expressar, de manera individual o col·lectiva, les opinions que considerin pertinents.

El representant de la Intervenció ha de remetre un exemplar de l'acta i, si s'escau, dels informes ampliadoris a la Intervenció General de la Seguretat Social pel procediment que aquesta determini.

8. En els casos en què la intervenció de la comprovació material de la inversió no sigui preceptiva, o no l'acordi l'interventor general de la Seguretat Social en ús de les facultats que se li reconeixen, la comprovació de la inversió s'ha de justificar amb l'acta de conformitat signada pels qui hi van participar o amb una certificació expedida pel responsable de l'entitat gestora, el servei comú al qual correspongui rebre o acceptar la prestació o servei, en la qual s'ha d'expressar, amb el detall necessari, la circumstància que s'ha executat la prestació o el servei d'acord amb les condicions generals i particulars que s'hagin establert prèviament.

9. L'omissió de la intervenció de la comprovació material de la inversió, quan aquesta intervenció l'hagi acordat l'interventor general de la Seguretat Social, impedeix que es pugui reconèixer l'obligació, tramitar-se el pagament o intervenir favorablement les actuacions fins que es repari l'omissió esmentada en els termes que preveu l'article 156 de la Llei general pressupostària.

El mateix efecte es produeix en els supòsits en què, tot i ser preceptiu, l'òrgan gestor no hagi fet la sol·licitud de designació de representant de la Intervenció per a la seva assistència a l'acte de comprovació material de la inversió.

10. En aplicació del que disposa aquest article, l'interventor general de la Seguretat Social pot dictar les resolucions, circulars i instruccions que cregui oportunes.»

Onze. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 28, «de la intervenció material del pagament, objecte i contingut», amb la redacció següent:

«3. Quan el pagament material s'instrumenti mitjançant ordres de transferència a entitats de crèdit, generades per mitjans i procediments informàtics, el sistema d'informació a través del qual s'obtinguin les ordres esmentades i els procediments de remissió electrònica han de garantir en qualsevol cas l'exercici de les funcions d'intervenció prèvia en els termes que preveuen la Llei general pressupostària i el desplegament reglamentari. Quan les ordres de transferència estiguin formalitzades en un document electrònic, la intervenció prèvia es pot formalitzar en el mateix document electrònic que contingui les ordres de transferències mitjançant la signatura electrònica corresponent que ha de fer l'interventor competent a través del portesignatures corporatiu de la Seguretat Social o de l'aplicació que, si s'escau, determini la Intervenció General de la Seguretat Social.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el sistema d'informació a través del qual s'obtingui aquesta relació no sigui de la mateixa Intervenció General de la Seguretat Social ha de ser objecte d'auditories de seguretat als efectes de l'exercici de la funció interventora esmentada, amb caràcter previ a la seva utilització i, posteriorment, en els termes i en la forma que estableixi la Intervenció General de la Seguretat Social. Quan del resultat de l'auditoria de seguretat es dedueixin irregularitats, la Intervenció General de la Seguretat Social ha de concedir un termini per a la seva adaptació que, en el cas que no sigui atès, suspèn la utilització de l'aplicació als efectes de la generació de les ordres de transferències corresponents subjectes a l'exercici de la funció interventora. Amb independència d'això, la Intervenció General de la Seguretat Social, a la vista de la naturalesa del defecte i de les circumstàncies concurrents, pot acordar la suspensió immediata de la utilització de l'aplicació als efectes assenyalats. Tot això, sense perjudici de les actuacions de revisió dels sistemes informàtics de gestió economicofinancera a dur a terme en l'àmbit del control financer permanent i l'auditoria pública.

Això s'entén sense perjudici dels procediments de remissió electrònica de les transferències que puguin establir les entitats de crèdit.»

Dotze. S'afegeix una nova disposició transitòria tercera amb la redacció següent:

«Disposició transitòria tercera. *Utilització d'altres aplicacions informàtiques.*

El que disposen els articles 13, 13 bis i 13 ter d'aquest Reial decret per als expedients electrònics no és aplicable als expedients de prestacions econòmiques gestionades per l'Institut Nacional de la Seguretat Social i l'Institut Social de la Marina, que se segueixen fiscalitzant pels procediments existents a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

No obstant això, el que disposen aquests articles és aplicable als expedients esmentats a partir del moment en què s'acordi, mitjançant una resolució conjunta de la Intervenció General de la Seguretat Social i de l'entitat gestora de la Seguretat Social de què es tracti, que aquests es posin a disposició de la Intervenció a través de l'aplicació a què es refereix l'article 13 bis.»

Tretze. La disposició final segona, «habilitació normativa», queda modificada de la manera següent:

«El ministre d'Hisenda i Funció Pública ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret, sense que aquest desplegament pugui suposar, en cap cas, un increment de la despesa pública.»

Catorze. S'afegeix una nova disposició final tercera amb la redacció següent:

«Disposició final tercera. *Habilitació normativa en matèria de formats de signatura electrònica.*

Per resolució de l'interventor general de l'Administració de l'Estat, i a iniciativa de la Intervenció General de la Seguretat Social, es pot modificar la selecció de formats de signatura electrònica a què al·ludeixen els articles 13 i 13 ter amb la finalitat d'ajustar-los a les disposicions que en cada moment regulin la política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració General de l'Estat, així com a les normes relatives a l'exercici de la funció interventora.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 d'abril de 2017.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Funció Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO